

[Kjeld Olesen.]

var til brug for valg, og jeg kunne henvise til andre.

Sammenlagt står vi i den situation, at vi altså har en regering, der har ønsket at sidde videre, men som i virkeligheden ikke har nogen politik. Jeg synes i hvert fald, debatten i dag har understreget, at regeringen står temmelig alene, og jeg mener også, debatten har vist, at der er et udbredt ønske om at finde frem på den ene eller den anden måde til en anden regeringsløsning end den, vi ser i dag.

Jeg sagde i formiddags, at socialdemokratiet ikke ønskede at stille noget forslag til en mistillidsdagsorden, hvis et sådant forslag ikke havde mulighed for at blive vedtaget, og jeg fandt allerede i formiddags, at der ud fra udtalelser fra de forskellige partier ikke var noget flertal for et sådant forslag. Efter at have hørt debatten i dag mener jeg fortsat, at der ikke har vist sig tegn på, at et egentligt mistillidsdagsordensforslag vil have chance for at blive vedtaget, og derfor ønsker vi som sagt ikke at stille det.

Men derimod har jeg med interesse lyttet til forskellige indlæg, hvor jeg konstaterer, at hr. Hilmar Baunsgaard på vegne af det radikale venstre i sit indlæg bl. a. (Folketingstidende 1974-75, 2. samling sp. 121) sagde:

„Det radikale venstre vil for sit vedkommende fortsat gøre, hvad vi kan, for at få det brede samarbejde, som simpelt hen er nødvendigt, hvis den nuværende krise ikke skal slå det velfærdssamfund i stykker, som det har taget os 2-3 generationer at bygge op.“

Jeg konstaterede også, at hr. Schlüter på det konservative folkepartis vegne i sit indlæg sagde følgende (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, sp. 127):

„Det er uforståeligt, og det er uansvarligt, at regeringen ikke har gjort alvorlige forsøg på at finde et folketingsflertal, der kan stå for den nødvendige samordning.“

Jeg noterede mig også, hvad hr. Erhard Jakobsen fra centrum-demokraterne sagde. Det fortæller mig, at der her i dette folketing er et udbredt ønske om et bredere samarbejde end det, der repræsenteres af en venstre-regering baseret på 42 mandater, et så udbredt ønske om samarbejde i en rege-

ring, at det efter vores mening repræsenterer et flertal.

Vi har behov for snarest muligt at få gang i arbejdet på et tidspunkt, hvor vi har den store arbejdsløshed og de økonomiske problemer, som er indgået i debatten i dag, og det er vores opfattelse, at det kun kan ske, hvis der bliver givet mulighed for frie forhandlinger om sammensætningen af en regering, der kan skabe de langsigtede løsninger og de holdbare løsninger.

Derfor skal jeg tillade mig at stille følgende: *Forslag om motiveret dagsorden.*

„Idet folketinget konstaterer nødvendigheden af en langsigtet og holdbar økonomisk politik til gavn for beskæftigelsen og erhvervsudviklingen, opfordrer tinget statsministeren til at træde tilbage og derved give mulighed for frie forhandlinger ud fra ønsket om dannelsen af en bred flertalsregering,

hvorefter tinget fortsætter behandlingen af forslag til finanslov for finansåret 1. april 1975-31. marts 1976.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Christophersen (V):

Jeg har med interesse lyttet til den tale, hr. Kjeld Olesen har holdt, og lyttet til det dagsordensforslag, hr. Kjeld Olesen netop har læst op, og da det tydeligvis har krævet megen overvejelse og langvarige forhandlinger at nå frem til netop den formulering, der her er anvendt, må man jo formode, at der er nedlagt en vis dybsindighed i teksten. Derfor vil det også være rimeligt, synes jeg, at vi bruger tid på nøjere af studere indholdet af forslaget.

Jeg skal derfor på venstres vegne anmode om, at mødet må blive udsat.

Formanden:

Jeg skal følge denne anmodning og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.45.

Mødet udsat kl. 18.10.